

[Poul H. Møller]

En forudsætning for det moderne industri- og servicesamfund er en velfungerende televirksomhed. Nettet skal kunne fungere i ekstraordinære situationer, og virksomheden skal drives økonomisk forsvarligt og på en måde, der er i harmoni med den generelle politik, regering og folketing ønsker ført.

Vi er enige i, at disse krav må opfyldes, og det er vor bestemte opfattelse, at de koncessionerede telefonselskaber lever helt op til dette. Intet tyder på, at disse hovedkrav bedre vil kunne tilgodeses, hvis staten skulle overtage ledelsen og driften af selskaberne. Derfor må koncessionsaftalen forlænges i yderligere 5 år.

Vi har i den forbindelse også bemærket, at de nedsatte arbejdsgrupper konkluderer i rapporten, at teleadministrationserne har formået hver for sig og i fællesskab at udbygge de nødvendige teleydelser, så de med hensyn til økonomi, servicegrad og produktionsorientering er fuldt på højde med de mest udviklede lande.

Vurderer man dansk erhvervsliv i sin helhed, den private såvel som den statslige sektor, tyder intet på, at statsdrift er billigere end privatdrevne virksomheder. Dette er en anden og vigtig begrundelse for vor holdning. Det er her med tilfredshed, vi har noteret os ministerens udtalelse i redegørelsen om, at det omfattende rapportmateriale anfører, at dansk telefoni med alle kendte beregningsmetoder er placeret blandt de billigste i verden, og at det dokumenteres, at den omstændighed, at televæsenet her i landet varetages af flere adskilte virksomheder, ikke har været nogen hindring for, at dansk televæsen teknisk og økonomisk befinder sig på et helt tilfredsstillende niveau. Vi finder vores holdning stærkt underbygget også herigennem.

Fremtidens krav til televirksomheden er store både på det tekniske og økonomiske område. Der vil blive stillet krav om sammenhængende investeringsprogram, og den nødvendige kapitaltilgang skal sikres i en investeringsmæssigt usikker tid. Derfor er det nødvendigt med tilstrækkelig effektiv koordination og smidighed og beslutningsdygtighed i ledelsen. Det forekommer os, at selskaberne indtil nu har kunnet præstere en ledelse med disse egenskaber; også derfor bør koncessionen fortsætte.

Telerapporten påpeger imidlertid også, at koordinationen i teknisk og anden henseende

inden for televæsenet ikke fungerer tilfredsstillende i alle tilfælde, og man finder det derfor naturligt, at der sker en form for harmonisering og større integration i den samlede televirksomheds struktur. I den forbindelse er så rejst spørgsmålet om dannelse af et egentligt enhedstelevæsen.

Under punkt 5 i redegørelsen fremfører ministeren nogle synspunkter, der taler imod oprettelsen af et sådant televæsen. Vi finder disse synspunkter relevante, og vi kan tilslutte os ministerens afvisning af dannelsen af et 100 pct. statsejet moderselskab. Men ministeren mener alligevel, at rapporten påviser et behov for en forøget koordination og tværgående styring, og idet telefonsynet af nogle fremførte årsager ikke skulle kunne løse disse opgaver, foreslår ministeren, at der oprettes et nyt organ, eventuelt kaldet statens teleråd, med repræsentanter for administrationen og de direkte styrende statsorganer samt eventuelt de statslige samfundsmæssige synspunkter, der er af betydning for televæsenets styring, og repræsentanter for medarbejderne inden for det samlede televæsen.

Vi erkender, at der ifølge rapporten er opgaver på de tværgående styringsmæssige og koordinerede områder, der kunne løses bedre. Ligeledes har vi bemærket, at telefonselskaberne og personaleorganisationerne anser det for nødvendigt med en sikring af den nødvendige koordination. Men vi er langt fra overbeviste om, at oprettelsen af et statens teleråd er den rigtige måde at løse problemerne på. Vi er bange for, at staten igennem et sådant organ kan stramme grebet unødigt hårdt om de koncessionerede selskaber. Skulle et statens teleråd alligevel blive oprettet, vil vi nok finde det rimeligt, at det af ministeren overvejede rådgivende forum med repræsentation af bl. a. almindelige abonnenter og fra erhvervslivet bliver realiseret.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil ligesom andre ordførere gerne takke for ministerens redegørelse og også tilslutte mig den tak, som adskillige ordførere er fremkommet med, fordi ministeren i redegørelsen afviser indførelsen af et egentligt statsligt enhedstelefonvæsen.

Det er ligeledes rart at kunne kvittere for, at ministeren konstaterer, at det nuværende system, uagtet det er blevet til på en historisk